

[Brusvang.]

ceduren i denne sag. Der har været udtalt nogle bemærkninger fra forskellig side, som har haft et ligesom kritisk indhold over for udvalgsformanden. Jeg vil gerne sige, at det må jeg tage afstand fra. Denne sag har været endog særdeles grundigt undersøgt under udvalgsformandens, hr. Gudmes, ledelse. Jeg kunne derimod have lyst til at pege på, at i hvert fald centrum-demokraterne har siddet med den opfattelse — og jeg forstår, at den har hr. Gudme til dels også haft — at mange af de spørgsmål, der er blevet stillet, mange af de semantiske diskussioner, der har fundet sted, ikke har været begrundet i et reelt ønske om at finde en løsning på sagen. De har alene været begrundet i et ønske fra socialdemokratiske og andre repræsentanter i udvalget om at skyde denne sags afgørelse ud.

Dette finder jeg meget forkasteligt, og når det altså kan lade sig gøre at træner en sag, som er så klar og så enkel, som denne i virkeligheden er, hvis man har en god vilje, fra efteråret og helt frem her til maj-juni måned, så må der simpelt hen være noget galt med den procedure, vi følger her i folketinget. Det må være vores forretningsorden, der er temmelig utilstrækkelig.

Wilhelm (VS):

Først om afstemningen før, hvor jeg vist ikke nåede forinden at begrunde vores stilling. Vi er imod kriminalisering, uanset om det foregår på den ene eller den anden måde, og ville derfor ikke blande os i, om det skulle være på den ene eller den anden måde, og undlod at stemme om ændringsforslaget.

Til spørgsmålet om fornyet udvalgsbehandling, som hr. Ninn-Hansen rejser, vil jeg godt sige, at VS aldrig deltager i nogen prokuratorkneb for at undgå udvalgsbehandling, uanset hvor tåbelige vi synes de sager er, men vi mener, at der her ikke er tale om, at man ønsker at få ting belyst. Denne ting er belyst, og i denne sag er prokuratorknebet så udpræget på hr. Ninn-Hansens side, at vi skal stemme imod fornyet udvalgsbehandling.

Det, der er sket, er jo, at man uden at have ændret et komma nogen steder faktisk nu reelt har ændret mulighederne for faglig blokade. Den ændrede praksis har betydet, at blokadevåbenet i realiteten er

kriminaliseret, og jeg synes, det er værd at understrege, at det fremfor noget er socialdemokratiets fortolkninger, der har dannet baggrund for politiets skærpede holdning og for arbejdsrettens i øvrigt præmisløse efter-rationalisering.

Denne socialdemokratiske fortolkning har i virkeligheden været begrundet alene i to ting. For det første en aktuel parlamentarisk opportunistik: man ville hellere lave det snigende ad bagdøren end at blive påtvunget en afstemning her i salen. For det andet en for så vidt velbegrundet ulyst for et parti som socialdemokratiet og for en fagtop som LO-toppen til at forsvare en faglig aktionsform, som faktisk kun egner sig til aktivitet fra basis og ikke fra toppen.

Blokaderetten er altså inddraget, som vi har set, ikke åbenlyst og iagttageligt og med mulighed for klart at placere ansvaret, men snigende og tilsyneladende imod den socialdemokratiske regerings ønske, men reelt byggende på dens indforståelse. Det er her ved klart demonstreret, at blokaderetten ikke er et spørgsmål om jura, men om magt, og den skal selvfølgelig tilbageerobres. Det kan gøres, men kun ved at gøre det dyrt, for dyrt for nogen regering, for systemet som sådant og for kapitalen som helhed, at gribe ind over for nogen blokade, der oprettes til forsvar mod skruebrækkeri og løntryk.

Det er heller ikke ligegyldigt i VS' øjne, om blokaderne formelt er kriminaliseret eller ej. Der vil være bedre mulighed for at tilbageerobre blokaderetten, når den ikke formelt er kriminaliseret i mellemtiden, og derfor er det vigtigt, at de formelle indgreb bliver afvist.

I forbindelse med denne afvisning og i forbindelse med det, hr. Brusvang sagde for et øjeblik siden, finder jeg grund til at citere hr. Brusvangs begrundelse i bemærkningerne for at fremsætte centrum-demokraternes forslag, der skulle træde i stedet for venstres forslag for 14 dage siden, men som blev taget tilbage, da venstres forslag nu alligevel kunne behandles. Der står her, at sagens behandling i retsudvalget blev trukket helt urimeligt i langdrag. Dette skyldes ikke mindst, at de socialdemokratiske medlemmer og venstresocialisternes medlemmer af udvalget på løbende bånd fabrikerede nye teoretiske og retsfilosofiske spørgsmål til